

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triumphvs Sacer Sanctorvm

Halloix, Pierre

Antverpiæ, 1617

Amplissimo Magistratvi, Sapientissimo Consilio, Totiqve Vrbi Dvacensi
Mvlto Pientissimæ Petrvs Halloix E` Societate Iesv S.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44013

3

AMPLISSIMO
MAGISTRATVI,
SAPIENTISSIMO
CONSILIO,
TOTIQUE VRBI DVACENSI
MVLTO PIENTISSIMÆ
PETRVS HALLOIX
E SOCIETATE IESV S.

 *VVM generosis ac præstan-
tibus viris nihil ferè quàm
ipsa suorum benefactorū con-
scientia atque recordatio accidere ju-
cundius possit, solitiq; sint viri pruden-
tes atque cordati, si quid aliquando res
suas letas aduersi perfricuerit, præteri-
ta sibi tempora reducere in memoriam,
ac velut in cōspectum præclara quæ iam
olim designauerint facinora ad præsen-
tis status solatium reuocare: propterea
mihi studio fuit viri amplissimi, sa-
pien-*

A 2

pietissimi, pietissimi, unum vestrum
in presentia longè pulcherrimū factum
mā dare litteris, ut quotiescunq; varios
instabilis fortunæ cursus atque incertas
temporum vicissitudines nonnihil aspe-
rioris, ut sit, atque tristioris irritamenti
secum trahentes delinire, & solito sa-
pientum virorum consilio demitigare
volueritis; tum in promptu habeatis,
unde & ingratum mœrorem depellere,
& optatam consolationem adsciscere va-
leatis. Honorem in quā illum ac celebrem
triumphum, quem Divis Martyribus
TERENTIANO, eiusq; socio his
diebus proximis, flagrantissimo omnium
ordinum studio & propensissimā volun-
tate quantum potuistis maximum de-
creuistis atq; exhibuistis, vado memo-
ribus litteris consecratum. Ex quo haud
mihi dubium, quin magnam sitis, cum
eum relegetis, voluptatem percepturi,
tantoq; quā ceteri qui spectarunt tan-
tūm, non pararunt, majorem atq; sua-
uiorem; quanto plus est virtutum ama-
toribus, egregia ipsos patrare facinora,
quā

DEDICATORIA. S

quàm ab alijs patrata audire, quantoq;
 dulcior est gaudij fructus de suâ, quàm
 de alienâ laude decerptus. Quare licet
 illa solemnis pompa, apparatusq; omnis
 per urbem vestram pridem transierit,
 adeoq; esse desierit (quamuis dum ipsi
 Martyres erunt, præcipua superesse
 triumphi pars meritò censenda sit) ta-
 men scribendo nitari efficere, ut iam
 quoque omnibus in vicis ac plateis verè
 agi videatur, vestraq; in hoc cœlesti
 negotio cura, studium, opera exteris
 quoque urbibus ac provincijs clarâ lit-
 terarum luce innotescat: & ita quidem
 innotescat, ut idem ille actus à vobis
 triumphus, ab ijs, qui in hac scripta
 inciderint, plenius atque perfectius
 quàm si in urbe ipsâ Duacenâ tum cum
 ageretur, spectatores adfuissent, cerni
 cum otio & voluptate totum possit.
 Nam eorum sanè qui Duaci id tempo-
 ris, siue civium, siue aduenarū fuerunt,
 nemo talem legere locum potuit, unde
 omnia contueri attentius contempla-

rique exactius posset; nemo sic obire omnia, ut praesens interesse & cunctis simul frui oblectamentis quiret: quum eodem tempore ac momento Duaci alia, alia Atrebatum, in pagis utramque urbem interiungentibus alia, perquam laudabili conspiratione atque emulatione fierent atque adornarentur. Quae ego nunc omnia quantum & tueri oculis praesenti datum est, & auribus haurire absenti, (quippe per diligentem veritatis inquisitionem adhibitam) sic stylo exprimam, ut & ampla magnarum urbium interque iacentium pagorum spatia & grandium vicorum paratus & longa pompa ordinem exiguo in libello valeat, quisquis benignus lector volet, velut ex alta specula uno quasi intuitu contemplari. Haud tamen velim ququam existimare, quemadmodum pompam & apparatus, ita studium quoque omne, & totam civium pietatem brevibus hisce chartis esse comprehensam: quando satis constat multo plus in animis resedisse occultae pietatis quam foris
 expro-

expromptū sit, & plus voluntatis atque affectus ad hanc cohonestandam solemnitatem allatum, quàm esse potuerit copiarum atq; facultatis. Hoc siquidem est pia liberalitatis ac sanctæ munificentia proprium, longiùs semper affectu progredi, quàm censu: & cum agendi efficacia finita sit, animus infinitus, fines operibus suis circumscribere, non votis. Quibus si pares fortuna semper essent (nam quòd in hominis potestate non sint, extra calumniã esse debet) haud scio an urbs alia in orbe reperiri posset, quæ cum urbe Duaco, ut studijs artiũ, sic virtutum ornamentis in dies efflorescenti tam forma religiosa pietatis quàm genere omnimodi apparatus contenderet. Nam inuidiam quæ in res pulchras non vocata irrumpere solet, circumq; vicinas urbes studio periculosa comparationis incendere, harum ipsarum urbiũ, honori potiùs Dei atque sanctorum, quàm propria laudi velificantium applausus Duaco datus, pede abactam procul esse iussit, atque à

triumpho, nisi triumphari vellet, face-
 sere. Præclarè enim sanè Insulenses in
 hoc pietatis genere & primi quidem
 versati sunt, præclarè & Tornacenses,
 & Atrebei & Vallencenates & Dio-
 nantini: Sed nec minus præclarè, ut
 nihil amplius dicam, (quamuis meritò
 possim) Catuacenses. Et ibi quidem il-
 la, & hîc ista, & alibi alia, prout vr-
 bium habitus & condicio civium fuit,
 placuerunt: Mibi vester, ô ciues pien-
 tissimi, singularis affectus atque incre-
 dibile studiû, quo in hoc sanctum opus
 incubuistis, mirificè ante omnia pla-
 cuit. Quippe qui & famâ de sacris cor-
 poribus tam avidis auribus excepiistis,
 & honoris in ipsam celebritatè impen-
 dendi curâ ac sollicitudinè tam promptè
 cupastis, & præstandi obsequij munus
 tam religiosè sustinuistis, ut nihil vobis,
 neq; eo nuntio lætius, neq; labore gra-
 tius, neq; impensis leuius, quàm publicè
 omnibus, quàm privatim singulis fuisse
 visum sit: ac proinde meritissimò vobis
 laus, nobis admiratio, sanctis gloria, vni-
 versis

DEDICATORIA. 9

uersis gaudiū ac latitia vbertim accreuerit. Quā ego sanè animi vestri hilaritate incitatus sū, ut vobis præcipuè, à quibus natū & profectū est, hoc quidquid est **TERENTIANI** triumpho ac simul exigui laboris mei consecrarem. Quamuis enim & alia in Collegium nostrum vestra merita, quibus ei difficillimis temporibus ope & sumtu non semel, sed sæpius subuenistis, satis per sese ad id faciendum me impellerent, tamen vel hoc vnum potissimè ut recentissimum, oblatā quæ expectabatur per opportunā occasione, maiorem in modum stimulauit. Neque enim est nostrum quæ cum voluptate acceperimus beneficia, ea vel obliuioni tradere, vel silētio tegere, vel tenuiter meminisse, sed continuis potius in totum bene merita reip. corpus officijs atq; laboribus, seu diurnis, seu nocturnis, pro virili nostrā compensare, non modò voce aut scripto commemorare. Quare hoc quale nunc cunque offero, parui prorsus præ magnis vestris me-

ritis

ritis duco ac velut tenuem dumtaxat,
sed tamen gratissimi in vos animi si-
gnificationem. Quam eâ velim fronte
suscipiatis, eoque minutulum hunc li-
bellum oculo & animo perlegatis, quo
& pietatis opera adamatis ut pij; &
laudes vestras sustinetis ut humani;
& debitorum qualemcumque gratiam
admittitis ut benigni. Triumphus e-
nim hic, ut à vobis, sic ad vos redit,
triumphus inquam, non modò quia res
triumphalis & voluptuosa ob pompam:
sed quia verum instar triumphi, ob
triumphantem in viua imagine subli-
mem in curru eleganti atque picturato
vnâ cum suo eiusdem palmae consorte
TERENTI ANVM. Quem ego
vobis triumphum amplissimi Senato-
res, atque sapientissimi Consiliarij, ad-
eoque urbi vniuersa fauentem, propi-
tium, Sospitatorem, opto, precor, voueo.
Ita valete & gaudete.

AD